

GÖTEBORGS 8:E BAPTISTFÖRSAMLING

GJORDES TILL FÖRBANNELSE I VÅRT STÄLLE

Gal 3:13 • Predikan G8B 2018-12-30 • Johnny Lithell

INLEDNING

Det är årets sista söndag, vilket innebär ett naturligt tillfälle att ställa sig stora och övergripande frågor. Hur ser mitt liv ut? Vad är viktigast i livet? Vart är jag på väg? Vad finns det som talar för att nästa år blir bättre än det som har gått – finns det några förändringar jag behöver göra? Det är en sorts frågeställningar jag gillar; att utvärdera och justera och göra nya avstamp. Eftersom vi inte är inne i någon predikoserie just nu, utan väntar tills nästa vecka med att dra igång allting på nytt igen hamnar den här söndagen lite mitt emellan och då är det ett bra tillfälle att tala om det allra viktigaste vi har, nämligen själva evangeliet.

Den text vi har framför oss tar oss rakt in i evangeliets absoluta kärna. Den är en av de texter som klarast i hela Bibeln förklarar vad Jesu Kristi försoning på korset egentligen handlar om.

Faran med falsk visshet

Galaterbrevet rör sig hela tiden runt det som är allra mest grundläggande i den kristna tron. Och Paulus, som har skrivit Galaterbrevet, skrader inte orden. Han säger i det första kapitlet, verserna 7-8:

Galaterbrevet 1:7-8 (SFB-14)

Det är bara några som skapar förvirring bland er och vill förvränga Kristi evangelium. ° Men även om vi själva eller en ängel från himlen skulle ge er ett annat evangelium än det vi har predikat, så ska han vara under förbannelse.

Paulus ansåg uppenbarligen att det förkom läror i församlingarna i Galatien som var så destruktiva att de förtjänade Guds förbannelse. Det var inte läror som kom från sekulariserade ateister eller från avgudadyrkande romare – det var läror som kom från så kallade kristna församlingsmedlemmar. Paulus, i Galaterbrevet, uttalar Guds förbannelse, inte i första hand över ateister eller agnostiker utanför församlingen utan över personer som bekänner sig som kristna men som försöker leva sina liv på ett sätt som förminskar Guds nåd och upphöjer dem själva.

Galaterbrevet är Guds påminnelse till oss som kallar oss kristna att det finns en verklig fara med falsk frälsningsvisshet. Satan är ständigt verksam och frestar att tänka och känna att bara för att vi talar på ett fromt sätt och gör fromma saker och undviker vissa synder så har vi förtjänat Guds välsignelse. Men Galaterbrevet riktar sig till en grupp som kallar sig kristna och som gör alla dessa saker och ändå är under Guds förbannelse.

Det är vad det handlar om. Skillnaden mellan Guds välsignelse och Guds förbannelse. Och den avgrund som skiljer dem åt går inte mellan dem som någon gång har kallat sig kristen

och dem som inte har det. Avgrunden skiljer mellan de som å ena sidan förtröstar på Kristus med hela sina liv och som älskar att höra hans ord och leva det goda liv han kallar oss in i, och å andra sidan de som inte gör det – oavsett om de kallar sig kristna eller inte. Skillnaden går mellan dem som förtröstar på Kristus och de som använder olika knep för att klara sig själva.

Nu vill jag försöka att utifrån orden i Galaterbrevet 3 och främst vers 13 förklara vad evangeliet handlar om; vad den absoluta grunden för det kristna livet är. Jag ska försöka att säga något om vad vår frälsare har gjort för oss. När Paulus skriver till sin lärjunge och vän Timotheos kallar han det här för ”gudsfruktans hemlighet” (1 Tim 3:16). Och när han skriver till församlingen i Rom kallar han det för ”Guds kraft till frälsning” (Rom 1:16).

Här har vi kärnan. Här har vi den källa ur vilken all sann gudsfruktan och helighet kommer från. Om vår gudsfruktan *inte* kommer ur detta, kommer det ur avguderi som leder till döden. Det här är anledningen till att vi i den här församlingen vill leva hela våra liv till Guds ära. Det här är vad som gör oss till missionärer och evangelister och som får den sanna kristna kyrkan att vittna om Kristus på våra arbeten och skolor och på gator och torg – oavsett vad det kostar.

Jag lägger upp det i fyra punkter: för det första vill jag ge en liten bibelteologisk bakgrund och säga något om det stora dilemma som löper som en röd tråd genom hela den bibliska berättelsen. Därefter kommer vi till texten i Galaterbrevet och tittar mer specifikt på vad det betyder när texten talar om förbannelse. För det tredje ska vi titta på Kristus som är vår ställföreträdare och avslutningsvis på den välsignelse det innebär för den som förtröstar på honom. Så: (1) dilemmat, (2) förbannelsen, (3) ställföreträdaren och (4) välsignelsen.

I. DILEMMAT

Innan vi ens kommer till texten måste vi erkänna hur svårt det är att överhuvudtaget närma oss den på rätt sätt. Jag kanske till och med skulle kunna säga att vi inte kan fullt ut förstå den. Dels kan vi inte förstå den förrän vi förstår hur ondskefull och usel synden är, och anledningen att vi inte kan förstå det är att vi inte kan förstå vem Gud är.

Allt börjar med vem Gud är. Pastorn och författaren Aiden Wilson Tozer skriver så här,

Det vi först kommer att tänka på när vi tänker på Gud är det viktigaste som finns om oss. [...] Genom en fördold lag i vår själ tenderar vi att röra oss mot vår inre bild av Gud.

Det är stora ord. Vår bild av Gud är det viktigaste som finns om oss. Den formar hela våra liv. Den ligger till grund för all vår tillbedjan. Vem du än är, och vad du än tror på så utformar du och ordnar ditt liv efter den uppfattning du har att din gud är. Det är oundvikligt, det sker enligt en fördold lag i själen.

Problemet är att Bibeln lär oss att Gud är oändligt och fullkomligt god. Samtidigt är han oändligt och fullkomligt rättvis. Samtidigt är han oändligt och fullkomligt helig och mäktig och vis, och allt detta är han i ett sömlöst väsen – allting på en gång.

Han är inte likgiltig. Han är god. Han är godhet i sin renaste form. Det är ett problem eftersom vi inte är det. Vi vet alla om det. Ingen människa med ett uns av självinsikt skulle påstå att han eller hon är fri från synd. Vi är hycklare – vi klarar inte ens att leva upp till den standard vi själva sätter upp för andra och förväntar oss att andra ska följa.

Nu finns det en fråga som löper genom hela Bibeln, och som kanske allra klarast uttrycks i Romarbrevets tredje kapitel: hur kan Gud vara fullkomligt rättfärdig, helig, god och sannfärdig, och samtidigt förklara onda människor rättfärdiga? Till och med vi som har avtrubbade samveten vet instinktivt att det är fel att förklara den onde rättfärdig.

Titta på 2 Mos 34:5. Där står det om när Gud uppenbarar sig för Mose.

2 Moseboken 34:5-7 (SFB-14)

⁵Då steg Herren ner i molnskyn och ställde sig där nära intill honom och ropade ut Herrens namn. ⁶Och Herren gick förbi honom där han stod och ropade: "Herren! Herren! - en barmhärtig och nådig Gud, sen till vrede och stor i nåd och sanning. ⁷Han bevarar nåd mot tusenden och **förlåter brott, synd och skuld, men låter ingen bli ostraffad** utan låter straffet för fädernas missgärning drabba barn och barnbarn till tredje och fjärde led."

Kan du se problemet? När han säger "förlåter brott, synd och skuld" är det ett hebreiskt sätt att stapla den ena synonymen på den andra för att kommunicera hur omfattande Guds förlåtelse är. Han förlåter alla sorters synd. Men nästa uttalande skapar förvirring. "...men som inte låter någon bli ostraffad." Hur kan detta vara sant? Hur kan båda dessa finnas i samma text och tala om samma Gud?

Vi går till Psalm 32,

Psaltaren 32:1-2 (SFB-14)

¹[...] Salig är den som fått sitt brott förlåtet, sin synd övertäckt!
²Salig är den som Herren inte tillräknar synd
[...].

När man läser detta kan man tycka att det är väldigt uppmuntrande, ända tills man börjar fundera på vem Gud är. Det säger att Gud övertäcker synd. Är inte det vad korrupta världsliga domare gör? Ska inte Gud göra det som är rätt? Hur kan en helig, god och rättvis Gud övertäcka synd?

Det är det stora dilemmat. Kung David, som skrev psalm 32 visste att han borde dö för vad han hade gjort. Hur kan då Gud övertäcka synd och fortfarande vara rättvis och god?

Vi går till Ordspråksboken 17,

Ordspråksboken 17:15 (SFB-14)

¹⁵Den som friar en brottsling och den som fördömer en rättfärdig är båda avskyvärda för Herren.

Om man tittar på texter i Nya testamentet, särskilt Romarbrevet 3 och 4 får vi höra hur både människor och änglar prisar Gud för hur han förklarar den onde rättfärdig. Gud förklarar den onde rättfärdig, och vi skriver sånger om det och predikar om det. Vi jublar åt att Gud förlåter den som är ond. Men problemet är, precis som Ordspråksboken säger, att den som frikänner en brottsling är avskyvärd för Herren. Så hur kan då *Gud* frikänna en brottsling? Det är den stora frågan i evangeliet.

Förbundetsterminologi

I ljuset av den frågan kan vi titta på texten framför oss och lägga märke till att den har ett speciellt språkbruk. Den använder sig av en förbundetsterminologi. Den förutsätter en biblisk förståelse av vad ett förbund är.

Galaterbrevet 3:10 (SFB-14)

10 Men de som håller sig till laggärningar är under förbannelse. Det står skrivet: *Förbannad är den som inte håller fast vid allt som står skrivet i lagens bok och gör därefter.*

Den talar om Guds lag och att när man bryter lagen finns en förbannelse anknuten till den. Detta är en förbundsmekanism.

Om vi går tillbaka till 5 Mos så kan det vid första anblicken se ut som ett antal godtyckliga och osammanhängande lagar. ”Gör det här och gör inte det här.” Sedan har vi i slutet av kapitel 27 en lång lista av förbannelser, som vi ska återkomma till. Efter det kommer kapitel 28 med en lång lista av välsignelser för den som håller fast vid förbundet.

Det kan verka förvirrande, men det här säger oss är att Guds lag aldrig är abstrakt. Guds lag är alltid en del i hans förbund och därför är den relationell. Guds lag är aldrig given bara för att lydast, som en samling regler. Den lägger ut förutsättningar för en relation. Det är anledningen till alla välsignelser och förbannelser. En förbannelse i Bibeln har inget att göra med ockulta grejer som schamaner och andra sysslar med. En förbannelse i Bibeln är innerst inne en bruten relation; en separation. Och välsignelsen är en relations intimitet.

Detta är egentligen inte särskilt svårt att förstå. Det gäller alla våra relationer, inte bara de relationer vi ser i Bibeln. Varje relation vilar på ett antal förutsättningar. Om jag kränker eller exploaterar den andre så går jag miste om relationens välsignelse och till sist separeras jag från den andre och drabbas av relationens förbannelse.

I Bibeln görs det här tydligt eftersom man ingår förbund med varandra, precis som vi gör när vi gifter oss. Man säger ”låt oss ingå i en relation med varandra. Här är förutsättningarna för relationen. Håll fast vid dessa och åtnjut en god relation, det vill säga förbundets välsignelser. Bryt mot dessa och drabbas av förbundets förbannelser, vilket i sitt innersta väsen handlar om att relationen bryts.”

När vi läser om Israels förbund med Gud handlar det om den mest grundläggande relationen i alla människors liv. Därför att Gud är inte vem som helst. Jag tror man kan säga att våra relationer med alla andra människor är frivilliga, i alla fall om vi är myndiga. Vi skulle kunna bryta dem. Men jag kan inte komma undan relationen till Gud. Han har skapat mig, och han har skapat mig djupast sett till relation med honom. Han finns alltid där. Jag kan inte fly från honom.

Det innebär att jag ställs inför ett val. Antingen väljer jag att hedra relationen med honom och leva på ett sätt som både är nyttigt för mig eftersom det är vad jag är skapad till, och som är välbehagligt inför honom. Eller också väljer jag att ignorera honom och gå in under förbundets förbannelse, i strid med själva syftet med min existens och avskuren från hans närhet.

II. FÖRBANNELSEN

Men här har vi problemet igen. Gud är oändligt god och det är inte jag. Så oavsett hur mycket vi än försöker att leva på ett sätt som behagar honom kommer vi alltid till korta. Vers 11 säger,

Galaterbrevet 3:11 (SFB-14)

11 Att ingen förklaras rättfärdig inför Gud genom lagen är uppenbart, eftersom den *rättfärdige ska leva av tro.*

Så om vi vänder oss bort från Gud, om vi ignorerar honom har vi förbundets förbannelse att vänta. Men om vi *försöker* att göra allt lagen säger och leva på ett sätt som är värdigt honom misslyckas vi monumentalt eftersom det är omöjligt för oss. Vi bryter förbundet och har, enligt den tionde versen förbundets förbannelse att vänta. Så utan Gud dör vi för evigt. Men även om vi försöker göra allt rätt blir vi avskurna från hans välbehag och dör för evigt.

Det låter förtvivlat – och det är det. Men innan vi går vidare och ser problemets lösning vill jag att vi stannar kvar en stund och funderar på vad denna förbannelse är så att vi får en känsla för situationens allvar och lösningens ljuvlighet. Det är en fråga om liv och död, så oavsett om du kallar dig kristen eller inte: orka lyssna! Du kommer aldrig att höra något som är viktigare för dig än det här.

De två bergen

När Israels folk tågade ut ur Egypten och vandrade i öknen på Sinaihalvön gjorde de vid ett tillfälle en intressant sak. I 5 Mos 27 och framåt beskrivs hur Israels stammar delades upp i två grupper. Dessa två grupper skulle gå upp på två olika berg. Den ena gruppen skulle gå upp på Evalberget (5 Mos 27:4) och där skulle de förkunna alla förbannelser som skulle komma över dem som bröt mot förbundet. Den andra gruppen skulle gå upp på berget Gerisim (5 Mos 27:12) och där uttala alla de välsignelser för den som håller förbundet.

Om man läser om förbundets förbannelser står bland annat,

5 Moseboken 28:20 (SFB-98)

²⁰ Herren skall sända över dig förbannelse, förvirring och straff i allt vad du gör och företar dig, till dess du förgörs och snabbt förgås för dina onda gärningars skull, eftersom du har övergivit mig.

5 Moseboken 28:28-29 (B2000)

²⁸ Herren skall slå dig med vanvett, blindhet och skräck. ²⁹ Mitt på dagen skall du famla dig fram som en blind i mörker. [...] ingen skall [rädda] dig.

5 Moseboken 28:16 (B2000)

¹⁶ Förbannelse över dig inne i staden och förbannelse ute på åkern.

5 Moseboken 28:19 (SFB-98)

¹⁹ Förbannad skall du vara när du kommer in, och förbannad skall du vara när du går ut.

5 Moseboken 28:23 (SFB-98)

²³ Himlen över ditt huvud skall vara som koppar, och jorden under dig skall vara som järn.

5 Moseboken 28:37 (B2000)

³⁷ Du skall väcka fasa och bli till en skam och en visa bland alla folk till vilka Herren driver bort dig.

Vem du än är, om du kallar dig kristen eller inte vill jag vädja till dig att stanna upp här och besinna dessa texters allvar. *Herren skall sända över dig förbannelse, förvirring och straff i allt vad du gör och företar dig, till dess du förgörs och förgås för dina onda gärningars skull. Han ska slå dig med vanvett, blindhet och skräck. Herren ska driva bort dig och förbanna din ingång och din utgång.*

Det här är inget jag hittar på för att jag är illvillig och vill få dig att må dåligt. Tvärtom, detta är vad Guds ord säger, och det vore ett bedrägeri av mig att inte visa dig det här om du inte

sett det förut. Det är det här Paulus talar om. Det här är vad som väntar om du vänder dig bort från honom. Det här är vad som väntar om du försöker att frälsa dig själv. Och det finns inget som säger att det är något temporärt, som en kvarsittning, något man kan uthärda ett tag. Det står uttryckligen att ingen ska rädda dig. Här har du inga vänner. Du är ensam i mörkret, där man ska gråta och skära tänder. Ser du allvaret i detta?

Jag kan också tillägga, att jag ibland får höra en invändning att alla bilder som används om helvetet i Bibeln är symboler. Det är klart att de är symboler. Men du vet att en symbol är något litet som pekar bortom sig självt till en verklighet som är ojämförligt större. Om Jesus till exempel talar om det brinnande Gehenna där man brände både sopor och döda djur och annat så är det förstås en symbol på en verklighet som är långt större. Om han talar om ett mörker där man gråter och skär tänder är det samma sorts symbolik. Att tänka att bilderna är symboler förminskar inte helvetets allvar, tvärtom.

III. STÄLLFÖRETRÄDAREN

Då kan vi komma in på den tredje punkten. Äntligen. Paulus säger i vers 13,

Galaterbrevet 3:13 (SFB-14)

13 Kristus har friköpt oss från lagens förbannelse genom att bli en förbannelse i vårt ställe. [...].

Bar vår förbannelse

Vad Paulus säger är att hela detta drama pekar rakt mot korset. Det var precis detta Jesus gjorde på korset. På korset gjordes han till förbannelse i vårt ställe. Han är vår ställföreträdare. Det innebär att allt det allvar som drabbat oss när vi läser texterna om förbundets förbannelse nu lyfts av oss och läggs på honom.

När vi läser förbannelserna i 5 Mos 28 blir varje vers en anledning till underbar lovsång och förundran. Han har tagit det i mitt ställe. Han hänger på korset och ropar ”min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?” – den ende som hållit förbundet, den ende som levt hela sitt liv i perfekt lydnad och harmoni med Gud ropar ut sin bottenlösa ensamhet och det enda svaret han får i mörkret och smärtan är att Gud förbannar honom.

5 Moseboken 28:20 (SFB-98)

²⁰ Herren skall sända över dig förbannelse, förvirring och straff i allt vad du gör och företar dig, till dess du förgörs och snabbt förgås för dina onda gärningars skull, eftersom du har övergivit mig.

5 Moseboken 28:28-29 (B2000)

²⁸ Herren skall slå dig med vanvett, blindhet och skräck. ²⁹ Mitt på dagen skall du famla dig fram som en blind i mörker. [...] ingen skall [rädda] dig.

Kristus hängde på korset i fullständig ensamhet och han famlade i mörkret i vanvett och skräck.

5 Moseboken 28:37 (B2000)

³⁷ Du skall väcka fasa och bli till en skam och en visa bland alla folk till vilka Herren driver bort dig.

När Jesus korsfästes, varför kom det människor och hånade honom och skakade på sina huvuden när de gick förbi? Varför blev dagen mörk? Det var inte för att Gud inte orkade se lidandet hans son fick utstå så att han liksom släckte ljuset, nej, det var Guds förbannelse som

föll över Kristus. Den ende som någonsin vandrat på jorden som hållit förbundet blev avskuren från Guds närhet. *Han* var ensam i mörkret. Han famlade sig fram i blindhet, skräck och vanvett. ”Min Gud, varför har du övergivit mig?”

5 Moseboken 28:45 (SFB-98)

⁴⁵Alla dessa förbannelser skall komma över dig och förfölja dig och träffa dig till dess att du går under, därför att du inte lyssnade till Herrens, din Guds, röst och inte höll de bud och stadgar som han gav dig.

Vi hör alla dessa påskpredikningar som talar om piskor och spikar, men vad är några piskor och spikar i förhållande till Guds oförminskade vrede mot synden? Det är vad han bar!

Jeremia 25:15-16 (SFB-98)

¹⁵Ty så sade Herren, Israels Gud, till mig: ”Tag denna bägare med vredesvin ur min hand och låt alla de hednafolk som jag sänder dig till, dricka av den. ¹⁶De skall dricka så att de raglar och förlorar förståndet på grund av det svärd som jag skall sända ibland dem.”

Det är så många som inte kan förstå hur det faktum att några romare misshandlade Jesus på något sätt kan försona mig med Gud, men det är för att ingen har förklarat för dem vad som hände på korset. Han krossades av *Guds vrede*. Det behagade Gud att krossa honom.

Kristus bar den förbannelse som den avgudadyrkande mannen förtjänat. Han tog den förbannelse som den som föraktar sin far och sin mor förtjänat. Han tog den förbannelse som den som leder en blind vilse förtjänat. Han tog förbannelsen som den har förtjänat, som förvränger rätten för invandraren, den föräldralöse och änkan. Han tog förbannelsen för den som begär alla sorters omoral, den som tar mutor och dödar de oskyldiga.

Detta är sannerligen en domens dag, en dag då rättvisa ska skipas. En dag då våldsverkaren, utsugaren, förtryckaren och mördaren ska straffas. En dag då de ohederliga, de skenheliga, de som ljuger och bedrar ska få sin rättmätiga dom. Det är en fruktansvärd dag. Det är den dag då Kristus tog hela straffet på sig. Det är den dag då han friköpte oss från lagens förbannelse.

Gud har bara haft en tjänare

Vänner, vi måste förstå att Gud bara har haft en enda sann tjänare. Ett enda sant vittne. En enda sann kämpe. En enda som hållit förbundet. Och denne sanne tjänare, denne ende Guds Son steg in i sina bröders ställe; i vårt ställe. I upprorsmakarnas ställe, vi som alltid hävdat vårt eget självbestämmande. I kärlek, enligt Guds eviga rådslut, tog han som alltid hållit förbundet vår plats och led den förbannelse som är vår.

När Israels folk till sist var på väg in i löftelandet och passerade genom Moabs land förnyade Gud förbundet till dem. Precis som i alla andra förbund finns där en varning till folket. Det låter så här, angående den som bryter förbundet:

5 Moseboken 29:20-21 (SFB-98)

²⁰Herren skall inte vara villig att förlåta honom. Herrens vrede och nitälskan skall då vara som en rykande eld mot den mannen, och varje förbannelse som är uppskriven i denna bok kommer att vila på honom, och Herren skall utplåna hans namn under himlen. ²¹Herren skall **avskilja honom** från alla Israels stammar och låta honom drabbas av olycka, enligt alla förbannelserna i det förbund som är uppskrivet i denna lagbok.

Lägg märke till ensamheten. Den som bryter förbundet ska avskiljas och drabbas av olycka. Det är många som häcklar den kristna tron och Bibelns Gud eftersom de är del i en kultur som föraktar Gud. De kan göra sig lustiga över att Jesus skulle ha fötts av en jungfru, men

satsar hela sina liv på att universum, allt vi ser och känner till, uppkommit ur intet. Nåväl. På den yttersta dagen ska de avskiljas. De ska stå för sig själva inför Allsmäktig Gud och avlägga räkenskap.

Frestad i allt – uthärdade allt

Kristus stod ensam. Helt ensam. Han gjordes till förbannelse i vårt ställe. Det högsta budet är att älska Gud med hela vårt hjärta, hela vår själ, vårt förstånd och all vår kraft. Men det har aldrig funnits en enda människa på denna planet, genom hela mänsklighetens mångtusenåriga historia, av alla miljarder människor som vandrat på den här jorden, har det aldrig funnits en enda som för en enda sekund älskade Gud med hela sitt hjärta, hela sin själ, hela sitt förstånd och av all sin kraft. I varje sekund, i varje andetag bryter vi mot det högsta som Gud har kallat oss till. Av alla de miljarder av Adams säd har det funnits en enda som gjort det under en enda sekund. Men hos denna Jesus från Nasaret, fanns det inte en enda sekund där han *inte* älskade Gud med hela sitt hjärta, hela sin själ, hela sitt förstånd och all sin kraft. Han är fullkomligt fantastisk!

Han är vår förkämpe, vår hövding, som gjorde vad ingen av oss någonsin kunnat göra. Inte vad några få av oss kunde göra. Han gjorde under hela sitt liv vad ingen av oss klarar under en enda sekund!

Det står att han var frestad som oss, men utan att falla. Vi faller ständigt. Vi har olika svagheter och ibland behövs det nästan ingenting för att vi ska springa tillbaka till det mörka hål som tar död på oss. Och så läser vi att han var frestad som oss. Men det han genomlevde var på en helt annan nivå än det vi är utsatta för. Satan och hans änglar avlossade allt de hade. Lager efter lager av demoniska frestelser och prövningar. Salva efter salva med tomma löften om makt, ära och njutning, med irritation på dålig teologi, på lärjungar som inte vill tro, hans eget folk som förkastar och förtalar honom och till och med familjemedlemmar som inte förstår vem han är. Men han stod orubblig kvar. Han frestades som oss; han led som oss, absolut, men oändligt mer – han genomled *allt*. Det finns ingen någonsin som varit frestad som han. Han stod emot allt tillsammans utan att vika en millimeter. Han var prövad i *allt*. Han är en förkämpe. Han är en kung!

Han väger tyngre än allt annat

En fråga jag ofta fått är hur en enda man som lider under några få timmar på ett kors kan rädda en oräknelig skara från en evighet av förbannelse? Hur är det möjligt att en enda ensam som lider under några timmar och sedan dör kan rädda en oräknelig skara människor från alla folk och stammar från en evighet av förbannelse?

Svaret är: därför att denne ende man är oändligt mer värd än alla andra tillsammans. Du kan ta berg och hav, varje planet, varje stjärna, varje galax, allt som är vackert, allt som sjunger och ger glädje, och du lägger allt i en vågskål och så har du Kristus i den andra vågskålen så väger han tyngre än allt. Han är oändlig! Hans liv är värt mer än allt!

Hans härlighet är ofattbar. Att se honom, att leva med honom är förkrossande – det skadar oss och krossar oss och återskapar oss i en ny varelse och sänder oss.

Offrets nödvändighet

Det finns så många som kallar sig kristna fast de inte alls har förstått vad den kristna tron handlar om. Till exempel är det många som tycker att Jesus är en fantastisk lärare och att kristendomen är en fin religion, men att det samtidigt finns många andra människor i andra

religioner som är jättefina. De är kärleksfulla, de är snälla och ödmjuka. Varför skulle Gud inte förlåta dem? Samtidigt tycker man att det är oerhört trångsynt att säga att det bara är kristna som kommer till himlen.

Det visar att man inte har någon aning om hur kostsam förlåtelsen är. Varför i hela världen skulle Gud ge sin egen son att friköpa sitt folk om det fanns något annat sätt för dem att bli räddade? När du säger att en person i en annan religion, utan att tro på Kristus, utan att förlita sig på Jesu blod, kan komma till himlen genom att vara en god person så säger du att den betalningen Jesus gjorde inte var absolut nödvändig. Det blir absurt.

Föreställ dig att du är i en båt i en stark ström och en vän säger till dig. ”Jag vet inte hur jag kan beskriva hur mycket jag älskar dig. Nu vet jag vad jag ska göra. Jag ska hoppa ur båten och dränka mig. Då kan du veta hur mycket jag älskar dig.”

Om då denna person hoppar ur båten, kommer du att bli rörd av hans underbara kärleksförklaring till dig? Skulle du säga ”där var en person som verkligen älskade mig”? Eller skulle du säga ”jag önskar att jag hade kunnat fånga honom så jag kunde ta honom till ett sjukhus och låsa in honom för sin egen skull, eftersom denna person uppenbarligen är psykiskt sjuk”?

Ditt liv var inte i fara. Han hade inte behövt dö. Att då ge sitt liv frivilligt är inte en kärlekshandling, det är en dåres handling.

Om Jesus inte absolut behövde dö, om han inte absolut hade behövt friköpa dig med sitt eget blod, då är hans död helt besinningslös. Den är ytlig och pervers. Men om det å andra sidan vore så att båten sjönk och du inte kunde simma och han drunknar medan han räddar ditt liv, då vet du att han älskar dig. Om han gav sitt liv för dig när du var i absolut dödsfara.

Skulden är så stor att en svindlande betalning måste ske för att du ska bli fri. Ditt liv kan bara räddas av ett annat liv, nämligen hans fullkomliga liv. Om du tror att ditt liv kan räddas på något annat sätt innebär det att Jesu offer på korset blir helt absurt. Antingen är Jesu död det enda sättet, eller också var han en dåre.

Abraham offerar Isak

Ditt liv räddas av hans liv. Han gjordes till förbannelse i ditt ställe. Det finns en mycket märklig berättelse i Gamla testamentet, om när Abraham ska offra sin son Isak. Efter att ha längtat i hela sitt liv efter löftessonen hade Abraham äntligen fått löftet uppfyllt. Han hade fått en son, trots att han var 100 år gammal. Så säger Gud till honom, ”ta din son, din ende son, den du älskar och gå till Moria och offra honom där.”

Den gamle mannen tog med sig sin son och gick mot berget. Han förberedde altaret och veden och lade till sist pojken på. Han lyfte kniven. Han drog bak sin hand och gav upp sin vilja för Guds vilja och skulle precis driva in kniven i sin egen son när Gud stannade hans hand och försåg honom med ett annat offer.

Vilken ytterst märklig berättelse. Men den slutar inte där. Århundrade efter århundrade passerar och ridån är fördragen. Men sedan öppnas den igen. Och där hänger Guds son, hans ende son, den som han älskar. Och han tar kniven ur Abrahams hand och han driver den i bröstet på sin egen son. Ett liv för att betala för dem alla. Hans liv för vårt liv. Det finns inget annat sätt.

IV. VÄLSIGNELSEN

Vi går in i den sista punkten. I den fjortonde versen i vår text står det,

Galaterbrevet 3:14 (SFB-14)

«Så skulle välsignelsen som Abraham fått komma till hedningarna i Jesus Kristus [...]

Gud lovade att Abraham skulle bli till välsignelse för alla folk. Det är precis vad som sker när Kristus blir till förbannelse i vårt ställe.

Den aronitiska välsignelsen

Föreställ dig detta: Jesus Kristus, Guds egen son, den som inte visste av synd, säger till sin älskade Fader, ”Fader, jag vill göra det i deras ställe, eftersom jag älskar dem. Låt förbannelsen drabba mig så att de kan leva i din närvaro. Låt mig drivas ut i vanvett och skräck så att de kan framstå som heliga och fläckfria inför dig.”

Så när Guds egen son, den fullkomligt rena, som inte visste av synd, plågas till en sådan grad att blod tränger genom hans hud, eller när han hänger uppspikad, ensam i mörkret utanför staden, fick han inte höra ”Herren välsigne dig och bevara dig” utan ”Herren förbannar dig och förvisar dig”. Han hörde inte ”Herren låte sitt ansikte lysa över dig och vare dig nådig”, utan ”jag ska vända bort mitt ansikte från dig och låta min vrede drabba dig”. Han hörde inte ”Herren vände sitt ansikte till dig och give dig frid”, utan ”du ska bära min vrede, förvisad från min närvaro, mitt beskydd och min glädje”. Han gjorde det i ditt ställe så att du kan höra ”Herren välsigne dig.” Herren välsigne dig.* ”Herren välsigne dig och bevara dig. Herren låte sitt ansikte lysa över dig och vare dig nådig. Herren vände sitt ansikte till dig och give dig frid.” Han gjorde det i ditt ställe så att du genom tron på honom kan ha en intim relation med Fadern. Med Gud själv! Att han kan vara din far och du vara hans barn. Utan förbannelse, bara välsignelse.

Att berömma sig av korset

Paulus säger på ett annat ställe ”jag vill aldrig någonsin berömma mig av något annat än vår Herre Jesu Kristi kors.”

Det fanns inget annat sätt för att du skulle kunna friköpas och få förlåtelse utom genom blodet på Jesu kors. Du har inga andra meriter att berömma dig av. Det spelar ingen roll hur många böner du bett, eller hur många gånger du räckt upp handen i en gudstjänst, eller hur mycket Bibel du läst. Ditt enda hopp finns hos Kristus. Du har inga egna förtjänster, allt du har att berömma dig av finns hos honom. På korset blev han till förbannelse. På korset bar han din synd, och det är det enda du kan berömma dig av. Om du tror det och ser vad som är på spel kommer du att förvandlas. Allt eftersom den Helige Ande låter dig se det kommer du gradvis att förvandlas. Du kommer mer och mer att berömma dig av Herren Jesu Kristi kors, och bara det. Detta är vad du kommer att hämta kraft ur när du lider och känner dig svag. Detta är vad du kommer att hämta kraft ur när du känner dig ovärdig. Det handlar inte om dig, det handlar om *honom*.

Han har köpt oss fria, och valutan han friköpt oss med är sitt eget blod. Detta betonas i 1 Petr 1:16-18, att det inte var med silver och guld, utan med hans eget blod som vi blev friköpta. Det innebär att det straff som väntar oss, den förbannelse vi gjort oss förtjänta av är döden. Men han betalade död med död. Bara hans död kunde bli vår räddning. Han bar all vår förbannelse.

AVSLUTNING

Motsatsen till förbannelse är välsignelse. Det är ett ord vi ska vårda ömt och använda försiktigt, eftertänksamt och med förundran. Din välsignelse kostade honom allt. Du kan vara välsignad därför att han gjordes till förbannelse i ditt ställe. Paulus säger att den rättfärdige skall leva av tro, närmare bestämt tron på Kristus. Att tro på honom är att förtrösta bara på honom och som konsekvens av detta leva sitt liv i tacksamhet till honom. Är det det liv som du lever? Vi ställs inför två olika sorters liv och en avgrund ligger mellan dem. Vilket liv är ditt? Lever du i förtröstan på Kristus och som hans efterföljare, eller lever du för dig själv?

Oavsett om du kallar dig kristen eller inte vill jag idag vädja till dig att lämna allt och följa honom. Han är vårt enda hopp. Han är vår lön. Han är vår glädje. Han är vårt allt. Kom till honom, alla ni som är tyngda av bördor, och han ska ge er vila.

Låt oss be.